

[Indenrigsministeren]

heder, vil det efter min opfattelse være formålstjenligt, at rapporter, der skal afleveres til arkivering, gøres anonyme inden afleveringen, idet navne og personnumre fjernes.

Jeg har allerede fremskyndet arbejdet i arbejdsgruppen, og revisionsarbejdet vil foregå i lyset af de bemærkninger, som jeg har fremsat i dette svar.

Spm. nr. S 813

Til *undervisningsministeren* (16/3 83) af:

Knud Lind (FP):

»Mener ministeren, at én mand fra undervisningsministeriet er i stand til på betryggende måde at kontrollere undervisningens art og udførelse på landets 93 folkehøjskoler?«

Begrundelse

Der henvises til ministerens svar på spørgsmål i forbindelse med besvarelse af spm. nr. S 793 i spørgetiden onsdag den 16. marts 1983.

Besvarelse (28/3 83):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

I begrundelsen for spørgsmålet henvises til mit svar på spørgsmål S 793 fra hr. Poulsgaard onsdag den 16. marts 1983, hvor hr. Knud Lind i tilknytning til besvarelsen af spørgsmålet spurgte, hvor mange højskoler ministeriets tilsynsførende skal føre kontrol med.

Jeg har senere meddelt hr. Knud Lind, at der er tale om 93 højskoler.

Til det nu stillede spørgsmål kan jeg oplyse, at stillingen som heltidsbeskæftiget undervisningsinspektør for folkehøjskoler blev oprettet i forbindelse med vedtagelsen af højskoleloven af 4. juni 1970, bl.a. for at imødekomme behovet for vejledning og rådgivning på dette skoleområde. Tilsynet sigter på såvel økonomisk som pædagogisk indsigt og foregår dels ved en løbende dialog mellem direktoratet og de enkelte skoler, dels ved egentlige tilsynsbesøg på skolerne, i det omfang man finder anledning hertil.

En stor del af tilsynsvirksomheden foregår således i direktoratet, og der vil kun lejlighedsvis være anledning til at gå nærmere ind i en skoles undervisningsvirksomhed.

Uanset at der siden lovens vedtagelse er sket en stigning i antallet af højskoler, finder jeg ikke, at der er grundlag for at tilføre tilsynet yderligere arbejdskraft.

Spm. nr. S 814

Til *justitsministeren* (17/3 83) af:

Glistrup (FP):

»Hvilke lovbestemmelser skal ophæves, for at DSB kan give et privat kreditoplysningsbureau meddelelse om navne og adresser på snyderpassagerer?«

Begrundelse

Det ulyksalige socialist-registerlovgiveri har mellem sine mange fejlvirkninger nu også ført til, at DSB ikke – som enhver anden forretningsdrivende – kan oplyse navn og adresse til kreditoplysningsbureauer på dem, der gribes i at snyde sig til at køre gratis med toget.

Til brug ved overvejelser om fremsættelse af lovforslag til ophævelse af denne urimelighed ønskes oplyst, hvilke tidsler i lovjunglen der skal fjernes for at få ophævet denne indblanding i DSBs åbenhed og ytringsfrihed.

Besvarelse (29/3 83):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Ifølge bestemmelserne i kapitel 5 i loven om offentlige myndigheders registre må offentlige myndigheder kun videregive oplysninger fra EDB-registre med personoplysninger til private, når de registrerede giver samtykke hertil eller videregivelsen sker i enkeltstående tilfælde til private personer eller virksomheder, der kan godtgøre at have en retlig interesse i at få de pågældende oplysninger, der klart overstiger hensynet til oplysningernes hemmeligholdelse.

Registertilsynet har på den baggrund ifølge det oplyste meddelt DSB, at tilsynet finder, at det vil være i strid med reglerne i kapitel 5 i registerloven, at DSB fra et planlagt EDB-register generelt videregiver oplysninger til kreditoplysningsbureauer om insolvens, der konstateres for personer, der ikke har betalt billet for at køre med toget.

Spm. nr. S 815